

Ο δυστυχής Κοραδίνος ήδυνήθη ασθεὶς νά τωθῇ, του τῶν κατὰ τὸ βασίλειον τῆς Νεαπόλεως Συμβουλικούς προσέφυγεν εἰς Ῥώμην, ὃπου εὗρεν ἀντὶ ἑρτῶν μπαιγμάους, διότι οἱ Γουέλφοι ἀνήγειρον ἥδη τὴν κεραίην, ὡς πρώην οἱ πολέμιοι αὐτῶν Γιβελλῖνοι καὶ πανήγαγον τὸν Πάπαν εἰς τὸν θρόνον του, ἡναγκασθή δὲ ἐνδεδυμένος ἴματια ποιμένος νά φεύγῃ ἐν μεθ' ένατοῦ τὸν ἔξαρτελφον Φριδερίκον τῆς Αυτορίας καὶ τινας δλίγους πιστοὺς θεράποντας, ἀλλ' οὐδὲ πεπεισάθη ἐπὶ πλοίου, συνελήρθη διὰ προδοσίας καὶ παρεδόθη εἰς τὸν Κάρολον.

του τῶν κατὰ τὸ βασίλειον τῆς Νεαπόλεως Συμβουλικούς προσέφυγεν εἰς Ῥώμην, Ὁ μόνη αὕτη ψῆφος ἤρκεσεν εἰς τὸν Κάρολον δπας φωνεύση τούς ἀθωωθέντας.
‘Η εἰκὼν τοῦ διηγήματος τούτου παριστάνει τὸν Κοραδίνον καὶ τὸν ἔξαρτελφον αὐτοῦ Φριδερίκον καθῆνας στιγμὴν τοῖς ἀνηγγέλθη διάνατος. Ἀμέριμνος ἐπιπίζει τοὺς κύριους οἱ δυστυχεῖς νεανίσι, διότι δὲν ἐφεβοῦντο νά καταδικασθῶσιν.

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ὁδηγήθησαν δέσμοις εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἵνα ἀκούσωσι ζῶντες λειτουργίαν ὑπὲρ τῆς

‘Ο Καραδίνος.

Λέγουσιν οἱ ἱστοριογράφοι τῆς Ἱστορίας διὸ διά τὸν Καρόλον (ἥτος Κιήμης ὁ τέταρτος) ἐδωκε τὸ Καρόλῳ τοιμον τὸ ἱερίωμα μεταξὺ τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἀντηθῆτος τὴν ἀκόλουθον θηριώδη συμβούλου. « ‘Η ουδαίκου κοινητηρίου κείμενον. ‘Ο δυστυχής Κοραδίνος ἐγονάτιεν, ἀπέθηκε τὴν κεφαλὴν εἰς τὸν καρπὸν, καὶ ἐπιφωνήσας « ὡδῆ μῆτερ, μῆτέρμοιο, ὅποιοι πικρὸδε μήνυμα ποιο προεπιμάχεται ! ἐδέγηθη τὸν πέλεκυν τοῦ δημίου καὶ παρέδωκε τὸ ἀγγελικὸν πνεῦμα, ἀλλ’ διά Φριδερίκος ἐξαγριωθεὶς ἀντέστη κατὰ τοῦ δημίου, καὶ καταράμενος καὶ βλασφημῶν ἡγωνίζηθη ματαίως νά ἀπορύγη τὸν δάνατον. Τὴν αὐτὴν ὡγηνή ὑπέστησαν καὶ οἱ ἐννέα θεαπότες.

Οι μὲν πλεῖστοι τῶν δικηντῶν ἦσαν Γάλλοι οἱ δὲ λοιποὶ Ιταλοὶ οἰκεῖοι τοῦ Καρόλου, καὶ δύος πάντες θωκανοὶ ἀθωωτικὴν ψῆφον, πλὴν ἑνὸς, τοῦ τρώ-